

nr. 74 af 28. marts 1956 om foranstaltninger til støtte for bekæmpelse af kvægtuberkulose og smitsom kalvekastning m. v., er ydet tilskud til frivillig nedslagning i forbindelse med udrensning inden for mejerikredse.

Medens bekæmpelsen af kvægtuberkulosen i det store og hele kunne anses for afsluttet allerede i 1952, er bekæmpelsen af den smitsomme kalvekastning først nu bragt så vidt, at der kan være tale om at ophæve de omfattende regler, der hidtil har dannet grundlag for bekæmpelsesarbejdet, og gå over til at simplificere det store apparat, der har været nødvendigt, medens det egentlige bekæmpelsesarbejde stod på.

Som det fremgår af bilag 3, forekommer der årlig kun ganske få nyinfektioner med kvægtuberkulose i kvægbesætninger, og så vidt veterinærdirektoratet bekendt var pr. 1. oktober 1958 intet dyr angrebet af kvægtuberkulose her i landet.

Med hensyn til udviklingen i bekæmpelsen af den smitsomme kalvekastning henvises til bilag 1-4, hvoraf bl. a. fremgår, at der pr. 1. oktober 1958 (Jylland dog 1. september 1958) kun fandtes 524 kastningssmittede besætninger eller 0,3 pct. af samtlige kvægbesætninger. Af disse besætninger kunne 36 betegnes som stærkt smittede og 192 som let smittede, medens 296 var på vej til registrering. I det sidst forløbne år forud for nævnte datoer påvistes 292 besætninger som nysmittede (0,16 pct.) og kun i 36 (0,02 pct.) indtraf der inden 1. oktober 1958 et eller flere kastningstilfælde af smitsom art. Kastningsbakterien giver også anledning til meget langvarig sygdom hos mennesker. Af bilag 3, III, ses, at antallet af de på statens seruminstitut påviste tilfælde af kalvekastningsfeber er faldet fra 291 i 1946 til 7 i 1957 i takt med sygdommens forsvinden fra kvægbesætningerne.

Hovedprincippet i dette lovforslag er, at de to omhandlede kvægsygdomme henføres til de i § 2 i lov nr. 156 af 14. april 1920 om smitsomme sygdomme hos husdyrene nævnte ondartede smitsomme sygdomme. Dette betyder, at det offentliges interesse primært rettes mod de enkelte smittede besætninger, der herefter vil kunne isoleres bedre og i givet fald renses ved nedslagning betydeligt hurtigere end hidtil og derfor give anledning til færre sekundære udbrud.

Lovforslaget indebærer, at den indenlandske omsætning af lev kreaturer i væsentlig grad fritages for de ikke ubetydelige omkostninger til attester, at de hidtil gældende restriktioner med hensyn til omsætningen af kvæg praktisk taget bortfalder, og at de tvungne — hidtil af det offentlige betalte — undersøgelser af blod- og efterbyrds-

prøver af kastende dyr helt bortfalder. Endelig indebærer forslaget, at de af de enkelte mejerier vedtagne fællesregler, tilskudsordninger og forsikringer bliver unødvendige.

Lovforslaget har været gjort til genstand for forhandling med landbrugets organisationer, der har givet tilslutning, men dog har anført, at det måtte være naturligt, at statskassen dækker udgifterne til de i § 3, stk. 1, omhandlede kontrolundersøgelser, jfr. i øvrigt bemærkningerne til § 13, stk. 1 og 2.

Til forslagets enkelte bestemmelser skal knyttes nedenstående bemærkninger.

Til § 1.

Ved at henføre de to sygdomme til de i § 2 i lov nr. 156 af 14. april 1920 om smitsomme sygdomme hos husdyrene omhandlede sygdomme (ondartede smitsomme sygdomme) opnås der hjemmel til at træffe en række foranstaltninger over for smittede besætninger, herunder at sætte disse under offentligt tilsyn og at lade besætningerne eller dele af disse nedslå mod erstatning fra det offentlige.

Det må imidlertid for at sikre de opnåede resultater af bekæmpelsesarbejdet anses for nødvendigt, at der udover, hvad der er hjemmel til i nævnte lov, iværksættes en række foranstaltninger til kontrol med og bekæmpelse af de to sygdomme. Forslag om sådanne foranstaltninger eller om bemyndigelse for landbrugsministeren til at kunne påbyde disse indeholdes i lovforslagets øvrige paragraffer.

Til § 2.

Stk. 1. Det må anses for mest hensigtsmæssigt, at det overlades til landbrugsministeren i bekendtgørelsesform at fastsætte de nærmere regler for, hvornår husdyr skal anses for at være smittet med en af de to sygdomme eller mistænkt herfor. For at nedsætte risikoen for smittespredning må det anses for nødvendigt, at der allerede, når der foreligger mistanke om tilstedeværelse af en af de to sygdomme, kan træffes passende foranstaltninger over for de pågældende besætninger, såsom isolering af det eller de mistænkte dyr og forbud mod fjernelse af dyr fra besætningen.

Stk. 2. Bestemmelsen er en nødvendig forudsætning for de i stk. 1 indeholdte bestemmelser. En tilsvarende bestemmelse indeholdes i den nu gældende tuberkuloselovs § 4, stk. 1, for så vidt angår yver- eller børtuberkulose.

Til § 3.

Stk. 1. Da nyinfektioner utvivlsomt vil blive påvist i en længere årrække — for tuberkulosens vedkommende især hidrørende fra mennesker